

  
Skatteministeriet

9. april 2014  
J.nr. 14-2003060

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 171 - Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befodringsfradrag for pendlere i yderkommuner)

.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 2. april 2014.

Morten Østergaard

/ Søren Schou



### **Spørgsmål**

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2. april 2014 fra Rejsearbejdere.dk, jf. L 171 – bilag 2.

### **Svar**

Formanden for foreningen Rejsearbejdere.dk Hans Erik Meyer finder, at fradragsværdien af befordringsfradraget er langt i underkanten af, hvad det koster at køre i egen bil og have udgifter til færgebillet, brobillet, kost og logi samt dobbelt husførelse. Foreningen finder derfor, at satserne bør sættes op for at fremme mobiliteten og stoppe afvandringen fra yderkommunerne til de store byer.

På baggrund heraf beder foreningen om beregning af kontantværdien af befordringsfradrag m.v. ud fra 3 forskellige eksempler.

### **Hertil bemærkes**

Med lovforslaget sikres det, at pendlere, der er bosat i visse yderkommuner, og som pendler over 120 km dagligt mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdsplads, kan anvende det forhøjede befordringsfradrag frem til og med 2018 eller i 7 år fra det tidspunkt, hvor de bliver omfattet af ordningen. Der rettes hermed op på en lovteknisk fejl, der mod intentionerne begrænser muligheden for at anvende det forhøjede befordringsfradrag til 7 år fra det tidspunkt, hvor man blev omfattet af ordningen.

Udgifter til befordring mellem hjem og arbejde, til kost og logi ved rejser samt dobbelt husførelse er som udgangspunkt private udgifter, der ikke berettiger til fradrag.

Der er dog indført regler om fradrag for disse udgifter blandt andet for at øge mobiliteten på arbejdsmarkedet og modgå affolkningen af yderområder. Satserne for fradrag for disse udgifter er for størstedelens vedkommende standardiserede. Hermed sikres en smidig og administrativ håndterbar ordning, hvor hverken borgere eller myndigheder skal bruge tid og ressourcer på at gennemgå store mængder af bilag. Det ligger i sagens natur, at standardiserede satser ikke præcist kan ramme den enkelte arbejdstagers konkrete udgifter. Standardsatserne for befordringsfradraget er fastsat af Skatterådet ud fra et skøn over de gennemsnitlige udgifter til befordring – det vil sige udgifter til benzin, forsikring, afskrivninger, vedligeholdelse m.v.

På baggrund heraf findes det ikke relevant at foretage beregninger af eksempler på faktiske udgifter til befordring, kost og logi samt udgifter til dobbelt husførelse. Regeringen har i øvrigt ikke planer om at forhøje standardsatserne på de nævnte områder.